

PROTOCOL PRIVIND STATUTUL COMANDAMENTELOR MILITARE INTERNAȚIONALE ÎNFIINȚATE ÎN TEMEIUL TRATATULUI ATLANTICULUI DE NORD

Paris, 28 august 1952

Statele părți la Tratatul Atlanticului de Nord, semnat la Washington la 4 aprilie 1949,

Considerând că se pot înființa comandamente militare internaționale pe teritoriile lor prin acorduri separate încheiate în temeiul Tratatului Atlanticului de Nord,

Dorind să definească statutul acestor comandamente și al personalului acestora, care se găsesc în spațiul Tratatului Atlanticului de Nord,

Au convenit asupra prezentului Protocol la Acordul privind statutul forțelor lor, semnat la Londra la 19 iunie 1951:

Articolul 1

În prezentul Protocol:

- (a) prin "Acord" se înțelege Acordul semnat la Londra la 19 iunie 1951 de către Statele părți la Tratatul Atlanticului de Nord privind statutul forțelor lor;
- (b) prin "Comandament Suprem" se înțelege Comandamentul Suprem al Forțelor Aliate din Europa, Comandamentul Suprem al Forțelor Aliate din Atlantic și orice alt comandament echivalent înființat în temeiul Tratatului Atlanticului de Nord;
- (c) Prin "Comandament al Forțelor Aliate" se înțeleg orice Comandament Suprem și orice comandament militar internațional înființat în temeiul Tratatului Atlanticului de Nord și subordonat direct unui Comandament Suprem;
- (d) Prin "Consiliul Atlanticului de Nord" se înțelege Consiliul înființat în temeiul articolului 9 din Tratatul Atlanticului de Nord sau oricare dintre organisme subsidiare autorizate să acționeze în numele său.

Articolul 2

Cu respectarea dispozițiilor următoare din prezentul Protocol, Acordul se va aplica Comandamentelor Forțelor Aliate situate pe teritoriul unui Stat parte la prezentul Protocol în zona Tratatului Atlanticului de Nord, precum și personalului militar și civil al acestor comandamente și membrilor de familie a acestui personal, incluși în definițiile de la sub-paragrafele a., b. și c. ale paragrafului 1 al articolului 3 din prezentul Protocol, atunci când acest personal se află pe unul dintre teritoriile menționate mai sus în legătură cu îndatoririle sale oficiale sau, în cazul membrilor de familie, în legătură cu îndatoririle oficiale ale soțului / soției sau ale părintelui.

Articolul 3

1. În scopul aplicării Acordului unui Comandament al Forțelor Aliate, expresiile "forță", "componentă civilă" și "membru de familie", de fiecare dată când apar în Acord, au semnificația următoare:

- (a) prin "forță" se înțelege personalul atașat unui Comandament al Forțelor Aliate și care aparține trupelor de uscat, de marină sau de aviație ale oricărui Stat parte la Tratatul Atlanticului de Nord;
- (b) prin "componentă civilă" se înțelege personalul civil care nu este nici apatrid, nici cetățean al unui Stat care nu este parte la Tratatul Atlanticului de Nord, nici cetățean al statului primitor, nici o persoană care are reședința sa obișnuită în acest Stat, și (i) care este atașat unui Comandament al Forțelor Aliate și angajat al forțelor armate ale unuia din Statele părți la Tratatul Atlanticului de Nord, sau (ii) aparține anumitor categorii de personal civil angajat de Comandamentul Forțelor Aliate sau de Consiliul Atlanticului de Nord;
- (c) prin "membru de familie" se înțelege soțul sau soția unui membru al unei forțe sau al unei componente civile, astfel cum au fost definite la sub-paragrafele a. și b. ale prezentului paragraf sau copiii care se află în întreținerea acestora.

2. Un Comandament al Forțelor Aliate este considerat ca fiind o forță pentru aplicarea articolului II, paragrafului 2 al articolului V, paragrafului 10 al articolului VII, paragrafelor 2, 3, 4, 7 și 8 al articolului IX precum și articolului XIII din Acord

Articolul 4

Drepturile și obligațiile pe care Acordul le conferă sau le impune unui stat trimițător sau autorităților acestuia cu privire la forțele sale, componentele sale civile sau membrii de familie a acestora vor fi, în ceea ce privește Comandamentele Forțelor Aliate, personalul acestora și membrii de familie a acestui personal, cărora li se aplică Acordul în temeiul articolului 2 din prezentul Protocol, acordate sau transmise Comandamentului Suprem corespunzător și autorităților care depind de acesta, cu excepțiile de mai jos:

- (a) dreptul acordat de articolul VII din Acord autorităților militare ale statului trimițător de a exercita jurisdicția penală și disciplinară va fi conferit autorităților militare ale aceluși Stat, în cazul în care există, ale cărui legi militare se aplică persoanei în cauză;
- (b) obligațiile impuse statului trimițător sau autorităților sale de articolul II, de paragraful 4 al articolului III, de paragrafele 5 a) și 6 a) ale articolului VII, de paragrafele 9 și 10 ale articolului VIII și de articolul XIII din Acord, revin, atât Comandamentului Forțelor Aliate, cât și Statului a cărui forță armată, sau membru sau angajat al acestei forțe armate, sau membru de familie a acestui membru sau angajat este în cauză;
- (c) pentru aplicarea paragrafelor 2 a) și 5 ale articolului III și a articolului XIV din Acord, statul trimițător este, în cazul membrilor unei forțe sau membrilor lor de familie, Statul de ale cărui forțe armate aparține acest membru sau, în cazul membrilor unei componente civile sau membrilor lor de familie, Statul ale cărui forțe armate au angajat acest membru;
- (d) obligațiile impuse statului trimițător în virtutea paragrafelor 6 și 7 ale articolului VIII din Acord revin Statului de ale cărui forțe armate aparține persoana a cărei acțiune sau omisiune a fost la originea cererii de despăgubire sau, în cazul membrului unei componente civile, aceste obligații revin Statului ale cărui forțe armate au angajat respectivul membru sau, în cazul în care nu există un asemenea Stat, acestea revin Comandamentului Forțelor Aliate de care aparține persoana în cauză.

Pentru desemnarea unui arbitru conform paragrafului 8 al articolului VIII, drepturile statului trimițător sunt exercitate atât de Comandamentul Forțelor Aliate interesat cât și, dacă este cazul, de Statul, căruia îi revin obligațiile definite prin prezentul paragraf.

Articolul 5

Orice membru al unui Comandament al Forțelor Aliate trebuie să dețină o carte de identitate personală, eliberată de acest comandament, prevăzută cu o fotografie și care să menționeze numele și prenumele, data și locul nașterii, naționalitatea, gradul sau arma, numărul, dacă există, și perioada de valabilitate a cărții. Această carte de identitate trebuie prezentată la cerere.

Articolul 6

1. Obligația de a renunța la orice cerere de despăgubire, impusă Părților Contractante în temeiul articolului VIII din Acord revine atât Comandamentului Forțelor Aliate, cât și oricărui Stat interesat, parte la prezentul Protocol.

2. Pentru aplicarea paragrafelor 1 și 2 ale articolului VIII din Acord :

- (a) orice bunuri care aparțin unui Comandament al Forțelor Aliate sau orice bunuri ale unui Stat parte la prezentul Protocol și care sunt utilizate de un Comandament al Forțelor Aliate sunt considerate ca bunuri aparținând Părții Contractante și folosite de forțele sale armate;
- (b) orice pagubă cauzată de un membru al unei forțe sau al unei componente civile, astfel cum sunt acestea definite în paragraful 1 al articolului III din prezentul Protocol, sau de orice angajat al unui Comandament al Forțelor Aliate este considerată ca pagubă cauzată de un membru al forțelor armate ale Părții Contractante sau de un angajat al acestor forțe;
- (c) dispozițiile paragrafului 3 al articolului VIII se aplică și unui Comandament al Forțelor Aliate considerat ca „Parte Contractantă” în sensul acestui paragraf.

3. Cererile de despăgubire cărora li se aplică paragraful 5 al articolului VIII din Acord vor include cererile de despăgubire (altele decât cele rezultând dintr-un contract și cele cărora le sunt aplicabile prevederile paragrafelor 6 și 7 ale acestui articol) decurgând din acțiuni sau omisiuni ale unui angajat al unui Comandament al Forțelor Aliate sau din orice altă acțiune, omisiune sau împrejurare, pentru care răspunde juridic un Comandament al Forțelor Aliate, și care au cauzat, pe teritoriul statului primitor, pagube unei terțe părți, alta decât vreuna dintre Părțile la prezentul Protocol.

Articolul 7

1. Scutirea de impozite acordată, în temeiul articolului X din Acord, membrilor unei forțe sau unei componente civile în ceea ce privește salariile și indemnizațiile lor se aplică, în cazul personalului unui Comandament al Forțelor Aliate, care corespunde definițiilor din paragrafele 1 (a) și (b) (i) ale articolului 3 din prezentul Protocol, în ceea ce privește salariile și indemnizațiile care le sunt plătite în această calitate de către forțele armate cărora le aparțin sau ai căror angajați sunt, fără ca scutirea acordată în temeiul acestui paragraf membrilor sau angajaților în cauză să se aplice impozitelor impuse de statul ai cărui cetățeni sunt.

2. Angajații unui Comandament al Forțelor Aliate din categoriile convenite de Consiliul Atlanticului de Nord sunt scutiți de impozit pentru salariile și indemnizațiile care le sunt plătite în această calitate de către un Comandament al Forțelor Aliate. Totuși, o Parte la prezentul Protocol va putea încheia cu Comandamentul Forțelor Aliate interesat înțelegeri care să permită acestei Părți să angajeze și

să desemneze în cadrul comandamentului interesat pe proprii săi cetățeni (exceptând, dacă Partea în cauză dorește astfel, pe orice cetățean care nu are reședința obișnuită pe teritoriul său), cetățeni care trebuie să facă parte din personalul comandamentului. Ea va plăti, în acest caz, salariile și indemnizațiile acestor persoane din fondurile sale proprii, la un nivel determinat de aceasta. Aceste salarii și indemnizații vor putea face obiectul unei impozitări de către Partea în cauză, dar nu vor putea fi impozitate de o altă Parte. Dacă o asemenea înțelegere încheiată de una dintre Părțile la prezentul Protocol este ulterior modificată sau denunțată, Părțile la prezentul Protocol nu vor mai fi obligate, în temeiul primei teze a prezentului paragraf, să scutească de impozit salariile și indemnizațiile plătite cetățenilor săi.

Articolul 8

1. În vederea facilitării înființării, construirii, întreținerii și funcționării Comandamentelor Forțelor Aliate, aceste comandamente vor fi scutite, în măsura posibilului, de impozitele și taxele aferente cheltuielilor efectuate de acestea în interesul apărării comune și pentru beneficiul lor oficial și exclusiv, iar fiecare Parte la prezentul Protocol va iniția negocieri cu comandamentele stabilite pe teritoriul său, în vederea încheierii unui acord în acest sens.

2. Fiecare Comandament al Forțelor Aliate beneficiază de drepturile acordate unei forțe în temeiul articolului XI din Acord, în aceleași condiții.

3. Dispozițiile paragrafelor 5 și 6 ale articolului XI din Acord nu se aplică cetățenilor statului primitor, cu excepția cazului în care acești cetățeni aparțin forțelor armate ale unei Părți la prezentul Protocol, alta decât statul primitor.

4. Expresia "impozite și taxe" utilizată în prezentul articol nu include taxele percepute pentru plata pentru serviciile prestate.

Articolul 9

Cu excepția cazului în care Consiliul Atlanticului de Nord decide altfel:

- (a) bunurile achiziționate din fondurile internaționale ale unui Comandament al Forțelor Aliate din bugetul său de investiții, care nu mai sunt necesare acestui comandament, vor fi lichidate în conformitate cu aranjamentele aprobate de Consiliul Atlanticului de Nord și rezultatul acestei lichidări va fi împărțit între Părțile la Tratatul Atlanticului de Nord sau va fi creditat în contul acestora, proporțional cu contribuțiile lor la cheltuielile de capital ale acestui comandament. Statul primitor va avea drept de preempțiune pentru achiziționarea oricăror bunuri imobile de pe teritoriul său, astfel lichidate, cu condiția să nu ofere condiții mai puțin avantajoase decât cele propuse de un terț.
- (b) terenurile, clădirile sau instalațiile fixe puse la dispoziție de către statul primitor unui Comandament al Forțelor Aliate, în mod gratuit (cu excepția costurilor nominale), și care nu mai sunt necesare respectivului comandament, vor fi înapoiate statului primitor, iar orice creștere sau diminuare a valorii bunurilor imobile asigurate de către statul primitor, rezultând din utilizarea lor de către acest comandament, va fi determinată de către Consiliul Atlanticului de Nord (luând în considerare legislația aplicabilă a statului primitor) și va fi distribuită între Statele părți la Tratatul Atlanticului de Nord sau va fi creditată sau debitată în contul acestora, proporțional cu contribuțiile lor la cheltuielile de capital ale acestui comandament.

Articolul 10

Fiecare Comandament Suprem are personalitate juridică. El are capacitatea de a contracta, de a dobândi și de a înstrăina bunuri. Totuși, statul primitor poate supune exercitarea acestei capacități unor acorduri speciale între acesta și Comandamentul Suprem sau orice comandament subordonat care acționează în numele Comandamentului Suprem.

Articolul 11

1. Cu respectarea dispozițiilor articolului VIII din Acord, un Comandament Suprem poate sta în justiție, atât ca reclamant cât și ca pârât. Totuși, Comandamentul Suprem sau orice alt Comandament al Forțelor Aliate subordonat, autorizat de acesta, pe de o parte, și statul primitor, pe de altă parte, pot conveni ca acesta din urmă să reprezinte Comandamentul Suprem în fața tribunalelor acestui Stat în procedurile judiciare la care acest comandament va fi parte.

2. Nici o măsură de executare sau care tinde la sechestrul sau la confiscarea bunurilor sau fondurilor nu poate fi luată împotriva unui Comandament al Forțelor Aliate, dacă aceasta nu urmărește scopurile definite de paragraful 6 a) al articolului VII și de articolul XIII din Acord.

Articolul 12

1. Pentru operarea bugetului său internațional, un Comandament al Forțelor Aliate poate deține valută de orice fel și poate opera conturi în orice valută.

2. Părțile la prezentul Protocol, la cererea unui Comandament al Forțelor Aliate, vor facilita transferurile fondurilor acestor comandamente dintr-o țară în alta și convertirea oricărei valute deținute de un Comandament al Forțelor Aliate în orice altă valută, dacă aceste operațiuni sunt necesare pentru a răspunde nevoilor unui Comandament al Forțelor Aliate.

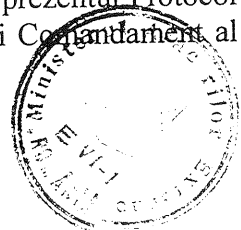
Articolul 13

Arhivele și alte documente oficiale ale unui Comandament al Forțelor Aliate, păstrate în localurile utilizate de acest comandament sau deținute de orice membru al acestui comandament, autorizat corespunzător, sunt inviolabile, cu excepția cazului în care comandamentul a renunțat la această imunitate. La cererea statului primitor și în prezența unui reprezentant al acestui Stat, comandamentul va verifica natura oricăror documente pentru a constata dacă acestea beneficiază de imunitatea prevăzută de prezentul articol.

Articolul 14

1. Prin decizia Consiliului Atlanticului de Nord, prezentul Protocol sau Acordul poate fi aplicat, în întregime sau parțial, oricărui comandament militar internațional sau oricărei organizații militare internaționale (neincluse în definițiile de la paragrafele (b) și (c) ale primului articol din prezentul Protocol) înființate în temeiul Tratatului Atlanticului de Nord.

2. La momentul în care va fi înființată Comunitatea Europeană pentru Apărare, prezentul Protocol va putea fi aplicat membrilor personalului Forțelor Europene de Apărare atașați unui Comandament al

Forțelor Aliate, cât și membrilor de familie a acestora, la momentul și în condițiile stabilite de Consiliul Atlanticului de Nord.

Articolul 15

Orice divergență între Părțile la acest Protocol sau între acestea și un Comandament al Forțelor Aliate, referitoare la interpretarea sau la aplicarea prezentului Protocol, este soluționată prin negocieri între părțile interesate fără a se recurge la o jurisdicție exterioară. Cu excepția cazului în care prezentul Protocol sau Acordul conțin dispoziții contrare, divergențele care nu pot fi soluționate prin negocieri directe vor fi supuse spre soluționare Consiliului Atlanticului de Nord.

Articolul 16

1. Articolele XV și XVII - XX din Acord sunt aplicabile în cazul prezentului Protocol ca și cum ar face parte integrantă din acesta, dar astfel încât prezentul Protocol să poată fi modificat, suspendat, ratificat, semnat, denunțat sau extins în conformitate cu aceste dispoziții, independent de Acord.

2. Prezentul Protocol va putea fi completat prin acorduri bilaterale între statul primitor și un Comandament Suprem; autoritățile statului primitor și un Comandament Suprem pot conveni să aplice prin măsuri administrative, înainte de ratificare, orice prevedere din prezentul Protocol sau din Acord, pe care statul primitor va decide să o aplice.

Drept pentru care, subsemnații plenipotențari, au semnat prezentul Protocol.

Încheiat la Paris, la 28 august 1952, în limbile engleză și franceză, ambele texte fiind egal autentice, într-un singur exemplar original care va fi depozitat în arhivele Guvernului Statelor Unite ale Americii. Guvernul Statelor Unite ale Americii va transmite copii certificate tuturor statelor semnatare sau care au aderat la prezentul Protocol.

Conform cu originalul,
Constantin DINESCU, director general
Dir. Gen. Afaceri Juridice
Min. Afacerilor Externe

